

Apropar a Déu des d'una UVI mòbil

Manolo pertany al cos de Bombers de Saragossa. Atén emergències de pacients que necessiten atenció urgent, al mig del carrer.

03/10/2005

“Déu us crida a servir-lo en i des de les feines civils, materials, seculars de la vida humana: en un laboratori, al quiròfan d'un hospital, a la caserna, a la càtedra universitària, a la fàbrica, al taller, al camp, a la llar familiar, i en tot l'immens panorama

del treball, Déu ens hi espera cada dia. Sapigueu-ho bé: en les situacions més comunes hi ha quelcom de sant, de diví, amagat que pertoca a cadascun de vosaltres de descobrir”. Aquestes paraules de sant Josepmaria resumeixen l'espiritualitat de l'Opus Dei.

Manolo, diàriament, pretén viure això mateix. És una persona de l'Opus Dei que tracta de trobar Déu en la seva feina: l'atenció d'una UVI Mòbil. No és un treball senzill. Requereix enfrontar-se a situacions complicades en les quals cal actuar amb rapidesa i eficàcia. I per acabar-ho d'adobar, el terreny que es trepitja és molt relliscós: a mig camí entre el dolor i la tragèdia.

“Habitualment –diu- el pacient es troba en una fase psicològica complexa: indefens i desvalgut (lluny de l'ambient familiar i dels amics), i, potser, amb la consciència de la

possibilitat propera de la pèrdua de la pròpia vida. Tot això sol comportar moments de molta tensió”.

En aquests moments d'incertesa és important controlar les emocions i oferir al pacient proximitat i tranquil·litat. “De vegades n’hi ha prou amb agafar-lo de la mà per a aportar un grau important de serenitat”.

“En aquesta lluita per la vida del pacient, a més de mitigar el sofriment i d'atendre els aspectes mèdics, procuro anar una mica més enllà. Aprofitant el poc temps disponible (el temps màxim empleat és d'una hora), tracto que l'assistència a la persona sigui completa, inclosa la seva dimensió espiritual”.

Ajudar en moments complicats

“La malaltia sobtada o l'accident provoca una convulsió en el món íntim de qui la pateix. El malalt experimenta la pròpia limitació i la seva fragilitat, i es planteja gairebé inevitablement una sèrie de qüestions (sobre el sentit del dolor, la vida, la mort, etc.) a les quals busca una solució. Amb molta freqüència s'esplaien amb nosaltres”.

“Així, es fa relativament fàcil iniciar amb ells, sempre amb delicadesa i respecte, una relació més profunda: conèixer si és creient o no, ajudar-lo a sobrenaturalitzar el sofriment i, en alguns casos, a preparar-lo per a ben morir o que rebi la unció dels malalts”.

“No falten ocasions que ens trobem en situacions extremes. Per això, un dels meus cavalls de batalla és aconseguir la unció de malalts per als pacients. En el cas d'aquells que portem als serveis d'urgències d'un

hospital, m'és relativament fàcil contactar amb un amic meu, prevere de l'Opus Dei”.

Experiències a peu d'ambulància

“Dintre de la ciutat, vaig aprenent en quin sector puc trobar un mossèn. En una ocasió, ens dirigiríem a atendre un accident de tràfic al centre de la ciutat i mentrestant anava encomanant el servei. En el camí em vaig fixar en un senyor vestit de negre, sense collet de capellà, que passejava. En arribar al lloc del sinistre, trobem un jove moribund. Intuïtivament, vaig fer cridar el passejant per preguntar-li si era capellà, i va resultar ser un sacerdot italià, que va atendre espiritualment el jove”.

“En altra ocasió, ens van cridar amb urgència per a atendre una persona malalta en el seu domicili. Quan vam arribar, el pacient ens va explicar que era metge i tenia un problema

cardíac. La solució a aquest problema era urgent i amb certes dificultats, ja que calia posar-li una medicació que fa que el cor es pari durant uns segons i quan arrenca de nou ho fa a un ritme normal. El vaig agafar de la mà mentre esperàvem que fes efecte la medicació, afortunadament amb el resultat previst: va parar i va arrencar el cor amb bon ritme”.

“Però aquí no acaba la història, quan ens congratulàvem que tot havia anat bé, ell va fer un comentari d'agraïment a Déu, raó per la qual sense més li vaig dir que jo era catòlic practicant. Ell em va comentar que ja s'havia adonat i ens vam introduir en una conversa sobre el significat i valor del dolor bé portat per amor a Déu. Vam quedar al final que oferiria els seus dolors pel Papa i per una intenció meva”.

“Aquestes són només unes poques anècdotes ja que, com he dit anteriorment, en la meva tasca professional d'atendre els accidentats en situacions d'emergència, trobo moltes ocasions d'ajudar les persones a saber sobrenaturalitzar el sofriment”.

2 d'octubre de 2005

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/apropar-a-
deu-des-duna-uvi-mobil/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/apropar-a-deu-des-duna-uvi-mobil/) (10/08/2025)